

det været det samme, som tilstræbes her. Principielt har det været det, at Direktøren for de særlige Afdelinger saa vel som Generaldirektøren nu har haft sit fornødne selvstændige Apparat til at undersøge Sagerne og ikke har været stillet over for Linieforvaltningen, saaledes at han først skulde modtage Referat af Linieforvaltningen og derefter tage sin Stilling. Han har haft sit selvstændige Apparat; det er Sandhed; det have baade de sjællandske og jydsk-hjnske Baner haft. Hvor stort det skal være, kan der selvfølgelig strides om, men at den ærede Ordfører har Uret i Princippet, er jo ganske tydeligt. Hvorledes kommer man nu til den ny Centralforvaltning, som den ærede Ordfører, det ærede Flertal foreslaar dannet? Ganske simpelt, man slaar den nuværende Centralforvaltning ihjel, figurlig naturligvis, og lader blot staa et Sekretariat. Af den Linieforvaltning, som nu er delt i to Dele, den ene i Sjælland—Fyn, den anden i Sjælland, slaar man den halve Del ihjel, nemlig den, der sidder i Sjælland—Fyn; Linieforvaltningen i Aarhus ophæver man ganske simpelt. Og hvad har man saa tilbage? Linieforvaltningen paa Sjælland, en Trafikchef, en Maskinchef, en Banechef. Dem flytter man saa op og gør til Centralbestyrelse — de skulde overtage Administrationen af det hele Jærnbanevæsen! Man tilføjer saa en Regnskabsafdeling og Linieforvaltningerne, berøver Generaldirektøren alt selvstændigt Apparat til at undersøge Sagerne, men glemmer, at Generaldirektøren skal lede Statsbanedriften, at ikke alt kan komme til at henhøre under Linieforvaltningen. Man glemmer, at f. Eks. Forholdet til Ulandet, Forholdet mellem Linieforvaltningerne, Køreplanen og en hel Del andre store principielle Spørgsmaal maa afgøres direkte af Generaldirektøren, og at dertil maa han have den fornødne Medhjælp. Han maa altsaa have det fornødne Apparat til Kontorer, men det har det ærede Udbalg ikke givet. Flertallet slaar den nuværende Linieforvaltning ihjel, slaar Centraladministrationen ihjel og siger: Den anden Linieforvaltning er god nok til at styre det hele, saa kan den sidde under Generaldirektøren, der saa kan faa et Sekretariat til at hjælpe sig, og et Regnskabsvæsen. Saa høre vi videre, saa skal det nok komme til at gaa godt. Men saaledes kommer det ikke til at gaa; med det Apparat kan man ikke styre! Den ærede Ordfører sagde, at i sin Tid, i 1885, kom man til en vandret Deling — man havde i sin Tid haft en lodret Deling — man byggede et stort Slot oven paa Linieforvaltningen,

ja, man byggede noget rigelig oven paa Linieforvaltningen, det er ganske rigtigt, men der havde dog tidligere været to Bygninger; om de have været saa slotsmæssige, er en anden Sag. Den ærede Ordfører ved meget godt, at man gennem Erfaringen kom til, at denne Centralforvaltning ikke var fuldt svarende til sit Njemed. Den ærede Ordfører ved meget godt, at Fejlen laa deri, at vi havde delt Sagerne mellem de 4 Afdelinger i Centralforvaltningen, og at hver af disse behandlede sine Sager efter sine Synsmaader. Man kunde imidlertid faa ikke hævde, at det egentlig var Generaldirektøren, der havde det hele, og derfor forandrede man dette. Men maa jeg da spørge den ærede Ordfører: Er det en Fejl, at Administrationen, naar den ser, at der er indført noget mindre heldigt, saa retter det? Saa sagde den ærede Ordfører, at man vilde have komiterede i Stedet — den ærede Ordfører erkender for øvrigt selv, at der skal komiterede til — og at det var det samme. Men det er langt fra det samme, Forstøllen er jo den, at under Afdelingerne ligge Kontorerne, de sortere under Afdelingschefens Styrelse, men efter hvad Regeringen vil, ligge samtlige Kontorer under Generaldirektøren. Han skal ikke bruge de komiterede til at styre det ene eller det andet Kontor, han kan bruge dem, som han vil. Men, hvorom alting er, Generaldirektøren maa have det Apparat, han behøver, ellers kan han ikke styre. Den ærede Ordfører mener, at det er Trafikchefen, der skal styre hele Jærnbanevæsenet. Ja, Trafikken er det, de Herrer se — den falder i Djæne som den vigtigste — Maskinafdelingen virker i det, stille, Baneafdelingen til Dels ogsaa, men Trafikken se De, og denne Trafikchef skal nu, foruden at styre den praktiske Tjeneste, ogsaa have den teoretiske Medvirken med Generaldirektøren. Han skal være al Ting, han bliver efter almindeligt Skøn den virkelige Generaldirektør. Derfor skal han sidde i en Stue ved Siden af Generaldirektørens, siger den ærede Ordfører, og det er meget rigtigt set, det vil være ganske nødvendigt, thi den Trafikchef kommer ganske sikkert aldrig ud af sin Stue, han faar nok at gøre som Departementschef. Sagen er, at de Herrer se ikke, at de centralisere Jærnbaneforvaltningen i København og blotte hele det øvrige Land for al Jærnbaneforvaltning; de centralisere i en Grad, vi aldrig have kendt, og de centralisere under Linieforvaltningsschefen, som de tillige ville have til at styre det hele. Men det kan slet ikke gaa. Jeg kan imidlertid forstaa den ærede Ordførers Synspunkt, thi den